

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 17.12.2015
Sayı: 122

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Birçok tanımı olmasına rağmen genel anlamıyla eğitim, yeni kuşakların toplum yaşayışında yerlerini almak için hazırlanırken, gereken bilgi, beceri ve anlayışlar elde etmelerine ve kişiliklerini geliştirmelerine yardım etmek etkinliğidir. Sağlıklı bir eğitim politikasına sahip ülkelerde; demokrasi, insan hakları, engelli hakları, çevre duyarlılığı, ekonomik gelişme, sanat ve benzeri alanlardaki ilerlemeler her zaman daha hızlı ve kalıcı olmuştur. Bu gelişmeler ise toplumun refahı, huzuru ve sağlıklı nesillerin yetişmesi için çok önemlidir.

Ülkemizde uygulanan eğitim politikaları bilimsellikten ve laik eğitim sisteminden uzak, sürekli değişkenlik gösteren bir durumdadır. Eğitim, öğretmenlerin, velilerin, öğrencilerin ve hatta politikaları belirleyen bakanların ve bürokratların bile takip edemediği ve anlayamadığı bir sistem haline gelmiştir. Göreve gelen her bakan, sistemi neredeyse baştan sona değiştirmiş ama ne yazık ki, eğitim sorununa bir çözüm üretilmediği gibi yapısal sorunlar da giderek artmıştır. Bu durum velilerdeki kaygıları giderek artırmakta ve çocuklarının gelecekleri ile ilgili endişe duymalarına neden olmaktadır.

Araştırmalar eğitim sistemine olan güvenin gittikçe azaldığını, milli bir eğitim sisteminden giderek uzaklaşıldığını ve hep şikayet ettiğimiz beyin göçünün de giderek arttığını göstermektedir. Bu durumun temel nedenlerinden birisi, eğitim sistemini kendi siyasal-ideolojik hedefleri için dönüştürmeye çalışan hükümet politikalarıdır. Milli Eğitim Bakanlığı'nın bütün kademelerinde, bakanlık teşkilatından, okullara kadar her alanda yoğun bir şekilde siyasi kadrolaşma yaşanmış, eğitim yöneticilerinin belirlenmesinde liyakat değil, siyasi ve sendikal referanslar belirleyici olmuştur. Yandaş olmayanların tasfiye edildiği bir ortamda bilimsel, demokratik, laik bir eğitim sisteminden uzaklaşmış, sonucunda ise eğitim sistemi çökme noktasına gelmiştir.

4+4+4 eğitim sisteminin hayata geçirilmesiyle kamu eğitim kurumlarının işlevselliği azalmış, kamu kaynakları ile desteklenen ve teşvik edilen özel ilköğretim ve ortaokul sayısı her geçen gün artar hale gelmiştir. Fiziki koşulların yetersizliği, sınıfların aşırı kalabalık olması, öğretmen yetersizliği gibi nedenlerle velilerin de özel okullara yönelimi artmıştır. 4+4+4 sistemi öncesi 931 olan toplam özel ilköğretim okulu sayısı, 2015 yılı itibarıyla 1.205 özel ilköğretim okulu ve 1.111 özel ortaokul olmak üzere 2.316'ya yükselmiştir. Özel Lise sayısı ise 1.033'ten 1.603'e çıkmıştır. Kamuya bağlı bir çok okulumuz yakıt, kırtasiye, temizlik, güvenlik, iletişim vb. gibi birçok ödenekten yararlanamazken, 2014 yılında teşvik alan özel okul sayısı 1.878, aktarılan kaynak miktarı ise 1 milyar 496 milyon TL olmuştur. Bu uygulama eğitimde zaten var olan fırsat eşitsizliğini daha da artırmaktadır.

En acı durum ise "haydi kızlar okula" gibi kampanyaların başlatıldığı 2000'li yıllarda, uygulanan yeni sistem sonucu, binlerce kız çocuğunun eğitimin

dışına itilmiş olmasıdır. Bunun en önemli nedeni, toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin artması ve erken evliliği teşvik eden düzenlemelerdir. 2013-2014 eğitim döneminde orta okuldan mezun olan 36.401 kız çocuğu, bu eğitim öğretim döneminde hiç bir okula kayıt yaptırmamıştır.

Sürekli değişime uğrayan, temel eğitimden orta öğretime geçişte kullanılan ve her biri farklı bilgi ve beceri ölçen, LGS, OKS, SBS ve son olarak ta TEOG gibi sınavlar, hem temel eğitim sürecini hem de ortaöğretimi olumsuz etkilemektedir. Çünkü sık sık değişen sisteme ayak uydurmaya çalışan öğrenci, öğretmen ve veliler, zaman ve emek kaybının yanında psikolojik ve maddi kayıp da yaşamaktadır. Benzer durum üniversite giriş sınavları için de geçerlidir. Her biri farklı özellikte ve ÖSS, ÖYS, YGS, ve LYS adları altındaki, kimisi tek kimisi çift aşamalı olan, bazıları okul başarısına bazıları sınav başarısına ağırlık veren çeşitli sistemler, hem ortaöğretim hem de yükseköğretim sürecini olumsuz etkilemiştir. PISA verilerinde ülkemizin ilk 40 ülke arasında yer alamaması, eğitim sistemimizdeki aksaklıkların en önemli göstergelerinden birisidir.

Bütün bunlara; eğitimdeki özelleştirme uygulamalarındaki artış, felsefe, bilim, sanat ve beden eğitimi gibi derslerindeki azalma, eğitimin bütün aşamalarındaki dini ağırlık, kız çocuklarının yavaş yavaş eğitim dışına itilmesi, örgün eğitimdeki öğrenci sayısındaki azalma, eğitimin demokratik, laik ve bilimsel yapısından uzaklaşması, öğrenciler arasındaki kamplaşma ve kutuplaşma nedeniyle artan şiddet, eğitimcilerimizin hem ekonomik hem de çalışma koşullarındaki sıkıntılar, okullarımızdaki fiziki donanım ve altyapı yetersizlikleri, ayrılan ödeneklerdeki okullar arası ayrımcılık, karmaşık sınav sistemleri, taşınmalı eğitim ve atanamayan öğretmenler gibi daha bu araştırma önergesine sığdıramadığımız o kadar çok sorun mevcuttur ki, vakit kaybedilmeden bu konuda uzman olan kişi ve kurumların eşgüdümlü bir şekilde çalışarak yeni bir eğitim sisteminin ülkemize kazandırılması gerekliliği açıktır.

Bu nedenlerle, sık sık değiştirilen eğitim sisteminde yaşanan sorunların çözülebilmesi amacıyla, Anayasanın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri gereğince Meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

KAZIM ARSLAN
Denizli

Enkan Aydın
BURSA

Fatma Kaplan Hürriyet
Kocaeli

Çetin Osman BUDAK
Adana

Zülfikar Tınaz
Atilla Sertel

Serdal KUYUCUOĞLU
Mersin Milletvekili

Miyaz Nefi Kancı
Antalya
MURAT Emir
Antalya

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

GEREKÇE ÖZETİ

Birçok tanımı olmasına rağmen genel anlamıyla eğitim, yeni kuşakların toplum yaşayışında yerlerini almak için hazırlanırken, gereken bilgi, beceri ve anlayışlar elde etmelerine ve kişiliklerini geliştirmelerine yardım etmek etkinliğidir. Sağlıklı bir eğitim politikasına sahip ülkelerde; demokrasi, insan hakları, engelli hakları, çevre duyarlılığı, ekonomik gelişme, sanat ve benzeri alanlardaki ilerlemeler her zaman daha hızlı ve kalıcı olmuştur.

Ülkemizde uygulanan eğitim politikaları bilimsellikten ve laik eğitim sisteminden uzak, sürekli değişkenlik gösteren bir durumdadır. Eğitim, öğretmenlerin, velilerin, öğrencilerin ve hatta politikaları belirleyen bakanların ve bürokratların bile takip edemediği ve anlayamadığı bir sistem haline gelmiştir.

Araştırmalar eğitim sistemine olan güvenin gittikçe azaldığını, milli bir eğitim sisteminden giderek uzaklaşıldığını ve hep şikayet ettiğimiz beyin göçünün de giderek arttığını göstermektedir. Bu durumun temel nedenlerinden birisi, eğitim sistemini kendi siyasal-ideolojik hedefleri için dönüştürmeye çalışan hükümet politikalarıdır. Milli Eğitim Bakanlığı'nın bütün kademelerinde, bakanlık teşkilatından, okullara kadar her alanda yoğun bir şekilde siyasi kadrolaşma yaşanmış, eğitim yöneticilerinin belirlenmesinde liyakat değil, siyasi ve sendikal referanslar belirleyici olmuştur.

4+4+4 eğitim sisteminin hayata geçirilmesiyle kamu eğitim kurumlarının işlevselliği azalmış, kamu kaynakları ile desteklenen ve teşvik edilen özel ilköğretim ve ortaokul sayısı her geçen gün artar hale gelmiştir. Fiziki koşulların yetersizliği, sınıfların aşırı kalabalık olması, öğretmen yetersizliği gibi nedenlerle velilerin de özel okullara yönelimi artmıştır. 4+4+4 sistemi öncesi 931 olan toplam özel ilköğretim okulu sayısı, 2015 yılı itibarıyla 1.205 özel ilköğretim ve 1.111 özel ortaokul olmak üzere 2316 ya yükselmiştir. Özel Lise sayısı ise 1.033'ten 1.603'e çıkmıştır. Kamuya bağlı bir çok okulumuz yakıt, kırtasiye, temizlik, güvenlik gibi birçok ödenekten yararlanamazken, 2014 yılında teşvik alan özel okul sayısı 1.878, aktarılan kaynak miktarı ise 1 milyar 496 milyon TL olmuştur. Bu uygulama eğitimde zaten var olan fırsat eşitsizliğini daha da artırmaktadır. 2013-2014 eğitim döneminde orta okuldan mezun olan 36.401 kız çocuğu, bu eğitim öğretim döneminde hiç bir okula kayıt yaptırmamıştır.

Sürekli değişime uğrayan, temel eğitimden orta öğretime geçişte kullanılan ve her biri farklı bilgi ve beceri ölçen sınavlar, hem temel eğitim sürecini hem de ortaöğretime olumsuz etkilemektedir. Çünkü sık sık değişen sisteme ayak uydurmaya çalışan öğrenci, öğretmen ve veliler, zaman ve emek kaybının yanında psikolojik ve maddi kayıp da yaşamaktadır. Benzer durum üniversite giriş sınavları için de geçerlidir.

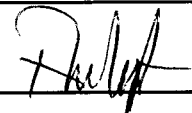
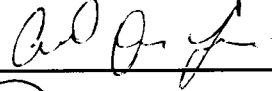
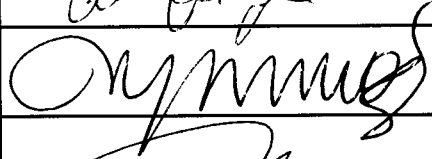
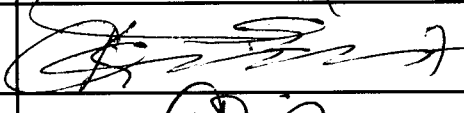
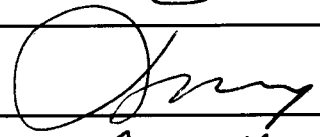
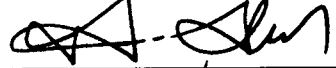
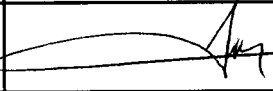
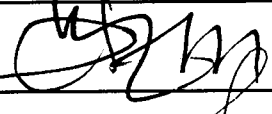
Bütün bunlara; eğitimdeki özelleştirme uygulamalarındaki artış, felsefe, bilim, sanat ve beden eğitimi gibi derslerindeki azalma, eğitimin bütün aşamalarındaki dini ağırlık, kız çocuklarının yavaş yavaş eğitim dışına itilmesi, örgün eğitimdeki öğrenci sayısındaki azalma, eğitimin demokratik, laik ve bilimsel yapısından uzaklaşması, öğrenciler arasındaki kamplaşma ve kutuplaşma nedeniyle artan şiddet, eğitimcilerimizin hem ekonomik hem de çalışma koşullarındaki sıkıntılar, okullarımızdaki fiziki donanım ve altyapı yetersizlikleri, ayrılan ödeneklerdeki okullar arası ayrımcılık, karmaşık sınav sistemleri, taşımali eğitim ve atanamayan öğretmenler gibi daha bu araştırma önergesine sığdıramadığımız o kadar çok sorun mevcuttur ki, vakit kaybedilmeden bu konuda uzman olan kişi ve kurumların eşgüdömlü bir şekilde çalışarak yeni bir eğitim sisteminin ölkemize kazandırılması gerekliliğı açıktır.

Bu nedenlerle, sık sık değıştirilen eğitim sisteminde yaşanan sorunların çözülebilmesi amacıyla, Anayasanın 98. ve TBMM İctüzüğünün 104 ve 105. maddeleri gereğince Meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Serdal KUYUCUOĞLU
Mersin Milletvekili

122. Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
Nurhayat Altın Kayışdağı	Bursa	
Cemal Ören Yılmaz	Eskişehir	
Xilevati YILMAZ	Ankara	
Tur YILDIZ MİTAL	Manisa	
Kemal Zeybeki	Samsun	
Dilem Ergin	İstanbul	
Özcan Purçu	İzmir	
Seçit TORUN	Ordu	
Ahmet AKIN	BALIKESİR	
Bülent Yener Bektaşoğlu	GİRESUN	
Mustafa Tuncer	Amasya	
Ali Özgün	İstanbul	
Gedim Arık	Kars	

